

ת"פ 50256/06/15 - מדינת ישראל נגד נאאל סלאמה - נקבע להוכחות, עודי קעדאן, אחמד סלאמה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 50256-06-15 מדינת ישראל נ' סלאמה ואח' 15 במאי 2016

לפני
בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. נאאל סלאמה - נקבע להוכחות
2. עודי קעדאן
3. אחמד סלאמה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד טל חיים ניסנוב

הנאשם 3 בעצמו וב"כ עו"ד תמים אבו פנה

גזר דין - מתוקן
(נאשם 3)

1. נאשמים 2 ו-3, תושבי האזור, הורשעו על יסוד הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע שתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק ועבירה אחת של הסגת גבול.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 13.6.2015 הגיעו שלושת הנאשמים, שלא החזיקו בידם אישור כניסה למדינה ישראל, בנסיעה בטרקטור הנהוג על ידי נאשם 1 לגן לא מאוכלס ביישוב זמר. נאשמים 2 ו-3 נכנסו אל הגן בעוד נאשם 1 ממתין להם בתוך הטרקטור. אדם אחר שזהותו ידועה למאשימה הבחין בנאשמים והעיר להם על מעשיהם, והם עזבו את המקום בנסיעה בטרקטור.

ביום 16.6.2015 שהו הנאשמים באתר בניה ביישוב זמר מבלי שיש בידם אישור כניסה לישראל.

3. בהפרש של שלושה ימים נכנסו שני הנאשמים שלפניי לתחומי מדינה ישראל מבלי שיהיה בידם אישור כחוק. במסגרת הכניסה הראשונה לתחומי המדינה הסיגו הנאשמים את גבולו של גן לא מאוכלס. אין חולק כי הנאשמים

נכנסו לתחומי המדינה לצרכי פרנסה.

4. נוכח העובדה כי הנאשמים שלפניי נכנסו לישראל לצרכי פרנסה, הרי שמתחם העונש ההולם את עניינם הוא זה שנקבע בהלכת **אלהרוש** [רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (9.12.2014)], קרי: מאסר על תנאי עד חמישה חודשי מאסר בפועל וקנס שבין 0 ל-2,000 ₪.

5. נאשם 3 יליד 1994 ואין לחובתו הרשעות קודמות.

בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בעובדה שזו הרשעתו הראשונה, בכך שמדובר בשתי כניסות ובעבירה נלווית קלה יחסית (בוודאי בנסיבותיה), וברמת הענישה הנוהגת בכל בתי המשפט בארץ וכן זו הנקוטה על ידי בעשרות הליכים דומים הנשמעים לפניי מדי חודש, היה הנאשם צפוי לעונש של מאסר בפועל לתקופה קצרה של מספר ימים בלבד וכן למאסר על-תנאי קצר, מבלי שייגזר עליו קנס כספי.

אלא שהצדדים התקשרו בעניינו של נאשם זה בהסדר טיעון, לפיו ייגזרו עליו עונש מאסר בפועל בן שלושה חודשים ויום, מאסר על-תנאי וקנס. כבר במעמד הצגת הסדר הטיעון הבעתי דעתי כי ההסדר מחמיר יתר על המידה עם הנאשם, אך המאשימה לא ראתה לנכון לסגת מן ההסדר.

שקלתי את הסדר הטיעון בעניינו של נאשם 3 והחלטתי להתערב בו. בית המשפט ידחה הסדר טיעון אם מצא כי נפל פגם או פסול משמעותי בשיקולי התביעה [ע"פ 1958/98 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(1) 577 (2002), להלן - "**הלכת פלוגי**", עמ' 610 מול האות א], ויתערב בעונש המוצע על ידי הצדדים אם מצא כי זה מפר את האיזון הדרוש בין טובת ההנאה שהנאשם מקבל לבין אינטרס הציבור (הלכת פלוגי, עמ' 612 מול האות ה).

הנני סבור כי הסדר הטיעון המוצע בעניינו של נאשם 3 כולל אמנם הטבה מסוימת לנאשם, בדמות השמטת העובדות המהוות עבירה של ניסיון גניבה שיוחסה לו מלכתחילה, אלא שהשמטת עובדות אלו מכתב האישום המתוקן היא פועל יוצא של קושי ראיתי משמעותי שנחשף לפניי במסגרת הדיון המקדמי. הטבה זו אינה יכולה לדידי להתאזן בהחמרה כה משמעותית בעונש, שכן במסגרת הסדר הטיעון הסכים הנאשם לעונש חמור פי כמה מהעונש לו היה זוכה לו היה מודה בעובדות כתב האישום המקורי.

במצב דברים זה דעתי היא כי נפל פגם משמעותי בשיקולי הצדדים בהתקשרם בהסדר הטיעון עם נאשם 3. מעשיו של נאשם 3 אינם ראויים לעונש החמור המוצע במסגרת הסדר הטיעון, ומכאן החלטתי להתערב בהסדר.

בהתחשב בהלכה לפיה גם כאשר בית המשפט דוחה הסדר טיעון עליו לגזור את העונש ההולם בשים לב גם לעונש המוצע במסגרת ההסדר, כך שלמעשה עליו להחזיר את העונש למתחם הסבירות ולא לגזור את העונש משל לא הוצג לפניי הסדר טיעון כלל (הלכת פלוגי, עמ' 612), החלטתי לגזור על נאשם 3 את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן חודש ויום, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 16.6.2016 ועד ליום 23.6.2016.

ב. מאסר על-תנאי בן חודש והתנאי הוא כי בתקופה בת 18 חודשים לא יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

6. גזר הדין בעניינו של נאשם 2 יינתן בנפרד (נוכח אי התייצבותו לדיון היום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' אייר תשע"ו, 15 מאי 2016, במעמד הנוכחים.